

Formandsberetning

Kristoffer Dahl, Retten til Livs årsmøde 16. marts 2024

2023... det var et år, hvor man som dansk pro-lifer godt kan tænke: "det var lige godt grov."

I Danmark har vi debatteret en hævelse af abortgrænsen, med etisk råd i flertal for det. Færøerne har også åbnet for debatten om abort, på en måde vi ikke har set længe. Og her i 2024 blev Frankrig så det første land i verden til at gøre abort til en forfatningssikret rettighed for sine borgere.

Vinden blæser, og den blæser i den gale retning.

I løbet af 2023 dukkede op der hvor vi kunne. Vi har været i kontakt med Etisk Råd, vi har brølet på gamle, men også nye sociale medier, men det fortæller de ansatte mere om. Det bliver godt!

... Men hvor var det store 50-års plask? Hvor var der noget der kunne minde om f.eks. korsmarken i 40-året for abort?

Svaret er, at der var store planer. Det kommer kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann til at fortælle mere om. Men herfra vil jeg bare sige: Det så godt ud.

Men så pludselig ... Så var endt i lidt af et hul med en lidt for smart i en fart reklamemand, nogle uretfærdige forretningsbetingelser og en del juridisk tovtrækkeri for at få foreningens penge hjem igen. Det store plask kuldsejlede grundet nogle manglende godkendelser fra en 3. part – som reklamemanden tidligt burde have gennemskuet vi ikke ville få, og som landssekretæren havde spurgt vedkommende ind til, om ikke det kunne blive et problem. Igen: "Det var lige godt grov."

Tak til især Aksel Holst Nielsen og Irene Larsen for juridisk støtte og hjælp med at få os sat i kontakt med en advokat og al den bistand vi har fået der. Det var uvurderligt for at få langt de fleste af pengene hjem igen.

Hvor der handles, der spildes, og vi glæder os over, at det der kunne have været et stort økonomisk tab, kun blev et mindre økonomisk tab. Og jeg vil også gerne give en stor tak videre til aktionsudvalget og de ansatte som trods skuffelsen og tilbageslaget i d. 11 time formåede at få en kampagne op at stå, som gav et meningsfuldt afkast. Også tak for indsatsen med at puste lidt nyt liv og skønhed ind i abortmindelunden. Det var passende at den i 50-året blev brugt.

Vi ville alle ønske, at vi havde været mere på. Og vi vil gerne i fremtiden være mere på. Og vi vil gerne have støtten også i det kristne bagland til, at vi kan være det. Især, hvis vinden som den ser ud lige nu, ikke stilner af.

Så vi har i bestyrelsen og med de ansatte lagt en strategi og sat nogle målsætninger, som jeg gerne vil dele med jer her.

Retten til Liv vil være:

1. **normsættende for den opvoksende generation.** Derfor har vi også i 2023 prioriteret sammen med den nye ungdomssekretær at få talt for unge mennesker. Unge i kristne trosfællesskaber især. Vores mødeaktivitet er vokset. Det kommer i også til at høre mere om.
2. **Derudover vil vi, at** Vores argumentation er kendt og anerkendt i den offentlige debat. Og vi tror at Equal Rights Institutes tilgang er vejen frem, hvis man husker Emily fra sidste årsmøde der repræsenterede tilgangen, hvor vi analyserer og forstår kulturen vi er i, og taler nuanceret, reflekteret og ordentligt for at pege ud hvordan et land med fokus på menneskerettigheder og lighed, ikke kan slå de ufødte ihjel. Vi har allerede været i gang med, og vil fortsætte med at udbrede ERI-tilgangen, som vi oplever hos mange, vækker en genklang og giver en systematisk, effektiv og også mere tryk måde at gå ind i debatten. Jeg har selv oplevet den som enormt gavnlige i mødet med ungdomspartier f.eks. men også i mødet med kristne unge, der ser nogle muligheder, får struktureret nogle argumenter, og ser at abortdebat kræver mere end bare at råbe højest.
3. **Og til alt det har vi et mål om at rejse flere midler.** At have nye ansatte, som vi også glæder jeg til at I skal høre fra i dag, koster penge. Og som I vil se i dag, så har vi skam en del på kistebunden, men vi budgetterer med at tallene går i rødt i år. Det har vi valgt at gøre, fordi vi tror på, at hvis der i fremtiden skal være et Retten Til Liv til at tale de ufødtes sag, så skal der handles snarest, så vi får gjort sagen vigtig for det kirkelige bagland igen, og især de unge. For her er der potentiale. Og noget der måske halter. De ansatte har foreslået at for at tjene pengene skal vi også i bestyrelsen i gang med at ringe til givere. Lidt telemarketing. Det bliver sjovt. Men forvent at RTL igen i år kommer til at appellere til medlemmernes giversind.

Alt i alt, I Retten Til Liv sker der lige nu en indsats for at minde dem som bør støtte os, også i fremtiden, om, at vi er her, og vi har brug for dem, og vi har tilgangene til at gå ind i debatten og være et lys for vores folk.

Et ekstremt vigtigt element af den indsats er ungdomsarbejdet. Mange af jer husker måske Jonathan Vigilius der har været med til at starte ungdomsarbejdet i RTL op. Tak til Jonathan for tiden vi havde med ham og hans indsats, vi ønsker fra bestyrelsen god vind fremover med det arbejde og de tjenester du nu vil kaste dig ud i. Nu har vi så Kristina, vores egen TikTok'er og også for nyligt ansat Ingeborg der skal have særligt fokus på tale-arbejdet. De er to unge kvinder med hjerte for de ufødtes sag og gåpåmod for blandt andet at udbrede ERI-tilgangen. Velkommen om bord. Personligt kan jeg sige, at hver gang vi har skullet søge ungdomssekretærer i RTL, så har jeg i bønner måtte sige: "Gud, det er ikke nogen jeg kender. Du må sende nogle ungdomssekretærer!" Og Gud har svaret hver gang. Og det passer virkelig godt ind i den strategi vi har gang i lige nu. Glæd jer til at høre fra dem.

Så, vi har gang i en strategi, hvor tankerne med at få mere af baglandet med lader til at bære frugt. Landssekretær Ellen Højlund Wibe kommer til at dele nogle nye indmeldingstal med jer som er pæne. Det kan selvfølgelig skyldes at 2023 i kraft af sine dårlige nyheder netop fik flere til at melde sig ind. Men jeg tror også det skyldes at vi har været mere til stede, bragt os mere i spil en-til-en

overfor det som man bør kalde vores bagland. Og det vil vi fortsat gøre. For vi tror det er absolut nødvendigt.

For der er noget på færde i vores land. Og i vores verden. Det har der sådan set altid været siden syndefaldet, men det synes særligt tydeligt i de her år. Især i et land som Danmark hvor kristendom har fyldt så meget, og stadig fylder.

Vi ser os selv som omsorgsfulde. Vi vil være omsorgsfulde. Velfærdsstaten og kulturen i Danmark peger i retningen af, at vi faktisk vil vores næste det godt.

Men hvad så, når vi samtidig stille og roligt har undermineret troen på at det enkelte menneskeliv i sig selv er værdifuldt? Ja, så bliver det muligt - i en paradoksalt cocktail af omsorg, og en erkendelse af at den enkelte faktisk ikke er absolut værdifuld – at indføre aktiv dødsbistand. Det bliver også muligt at legitimere drab på de ufødte senere og senere. Det bliver muligt at slå ihjel og kalde det kærlighed.

Hvornår vil vi se danskere argumentere for infanticid – altså, aflivning af nyfødte? Argumenterne der bruges lige nu for at hæve grænsen for abort, er lige gode om man bruger dem før eller efter fødslen. Sociale problemer, handicaps og pressede forældre findes jo både før og efter en fødsel.

Johannesåbenbaringen taler om en kærlighed der bliver kold. Jeg tror det er det vi ser. En kristen næstekærlighedstænkning der forvrænges og nedkøles.

Det bliver lidt dommedagsprofetisk kan I nok høre.

Og der vil jeg lige insistere overfor mig selv og jer: Dommedag kommer.

Men det kan være i morgen, eller om 2000 år. Tilbage i Rom for knap 2000 år siden, oplevede mange kristne forfølgelse. Og de kunne tænke på det som om, at verdens ende måtte være lige om hjørnet.

Man skulle tro, at de ville have gravet dybere i de romerske katakomber, og have isoleret sig og ikke involveret sig med samfundet.

Men paradoksalt nok så... nej. De engagerede sig! De fordømte helt normale sociale praksisser på deres tid, f.eks. det populære dødsbistand i Colosseum, og den triste praksis at sætte uønskede nyfødte ud, så de kunne dø. De kristne etablerer børnehjem. De gemte sig ikke. De var modkultur.

... Verden har været ved at gå af lave længe. Og det bliver den ved med.

Og de kristne - modstand, smarte reklamemænd og egne utilstrækkeligheder til trods - kæmper videre. Det har kirken altid gjort. Det skal kirken fortsat gøre. Med køligt sind og varmt hjerte, og sammen med Jesus.

Jeg ser især abortliniens rækken ud til kvinder i vores samfund som en direkte forlængelse af den kultur. Tak til alle rådgivere på abortlinien og det enorme arbejde der ligger der.

Og tak til dig. Tak for ethvert bidrag i form af økonomi, i form af bøn, i form af timer som lægges i Retten Til Livs arbejde. Tak for hvert et varmt ord der tales for vores forening, også i en kontekst hvor det kan være socialt akavet. Tak fordi du med dit eksempel er med til at nuancere hvordan det ser ud at være på livets side. Tak for alt det der lægges i at være med til at holde den kolde kærlighed stangen. Jeg tror Jesus ser det hele, og glædes over det.